

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 1 februarie 2017 – Autorità
Garante della Concorrenza e del Mercato/Vodafone Omnitel NV**

(Cauza C-55/17)

(2017/C 239/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Intimată: Vodafone Omnitel NV

Întrebările preliminare ⁽¹⁾

- 1) Articolele 8 și 9 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 ⁽²⁾ se opun unei interpretări a normelor naționale corespunzătoare de transpunere (constituite din articolul 24 și, respectiv, articolul 25 din Codul consumului) potrivit căreia comportamentul unui operator de telefonie care constă într-o omisiune de informare cu privire la setarea implicită pe SIM a unor servicii telefonice determinate (precum serviciul de mesagerie vocală sau de navigare pe internet) poate fi calificat drept „influență nejustificată” și, prin urmare, drept „practică comercială agresivă” care poate modifica „în mod semnificativ” libertatea de alegere sau de conduită a unui consumator mediu, iar aceasta îndeosebi într-o situație în care nu se reține niciun comportament material ulterior și distinct în sarcina aceluiași operator de telefonie?
- 2) Punctul 29 din anexa I la Directiva 2005/29/CE [...] poate fi interpretat în sensul că există o „vânzare nesolicitată” în cazul în care un operator de telefonie mobilă solicită clienților săi plata pentru servicii de mesagerie vocală sau de navigare pe internet, iar aceasta într-o situație care se caracterizează prin următoarele elemente:
  - la momentul încheierii contractului de telefonie mobilă, operatorul de telefonie nu a informat corect consumatorul cu privire la împrejurarea că serviciile de mesagerie vocală și de navigare pe internet sunt setate implicit pe SIM, cu consecința că același consumator poate beneficia potențial de serviciile menționate fără o operațiune de setare ad-hoc (*setting*);
  - pentru a beneficia efectiv de astfel de servicii, consumatorul trebuie, în orice caz, să efectueze operațiunile necesare în acest scop (de exemplu să formeze numărul mesageriei vocale sau să acționeze comenzile care activează navigarea pe internet);
  - în sarcina operatorului nu se reține vreo culpă în ceea ce privește modalitățile tehnice și operaționale prin intermediul cărora consumatorul beneficiază de servicii în mod concret, nici în ceea ce privește informarea privind astfel de modalități și prețul serviciilor respective, ci numai omisiunea menționată privind informarea cu privire la setarea implicită a serviciilor pe SIM?
- 3) Finalitatea Directivei „generale” 2005/29/CE, în calitate de „plasă de siguranță” pentru protecția consumatorilor, precum și considerentul (10) și articolul 3 alineatul (4) din aceeași Directivă 2005/29/CE se opun unei reglementări naționale care include evaluarea respectării obligațiilor specifice, prevăzute de Directiva sectorială 2002/22/CE ⁽³⁾ privind protecția utilizatorului, în domeniul de aplicare al Directivei generale 2005/29/CE privind practicile incorecte, excluzând, în consecință, intervenția autorității competente să sancționeze o încălcare a directivei sectoriale în orice ipoteză care ar fi susceptibilă să întrunească de asemenea elementele unei practici comerciale incorecte/neloiale?
- 4) Principiul specialității statuat la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE trebuie înțeles ca principiu care guvernează relațiile dintre ordinele juridice (ordinea juridică generală și ordinele juridice sectoriale) sau relațiile dintre norme (norme generale și norme speciale) ori relațiile dintre autoritățile abilitate să reglementeze și să supravegheze domeniile respective?
- 5) Noțiunea „conflict” menționată la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE poate fi considerată întrunită numai în cazul unei antinomii radicale între dispozițiile reglementării privind practicile comerciale incorecte și celelalte norme derivate din dreptul european care reglementează aspecte sectoriale specifice ale practicilor comerciale sau este suficient ca normele în discuție să prevadă o reglementare în sens contrar dispozițiilor privind practicile comerciale incorecte în raport cu particularitățile sectorului, de natură să determine un concurs de norme (Normenkollision) în raport cu o aceeași situație de fapt concretă?

- 6) Noțiunea de norme comunitare menționată la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE se referă numai la dispozițiile conținute în regulamentele și în directivele europene, precum și la normele de transpunere directă a acestora sau include și dispozițiile legislative și normele administrative de punere în aplicare a principiilor de drept european?
- 7) Principiul specialității statuat în considerentul (10) și la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE, articolele 20 și 21 din Directiva 2002/22/CE și articolele 3 și 4 din Directiva 2002/21/CE⁽⁴⁾ se opun unei interpretări a normelor naționale corespunzătoare de transpunere potrivit căreia se consideră că, ori de câte ori, într-un domeniu reglementat conținând o reglementare sectorială „a consumatorilor” care acordă prerogative de reglementare și de sancționare autorității din domeniu, se manifestă un comportament care intră în sfera noțiunii „practică agresivă” în sensul articolelor 8 și 9 din Directiva 2005/29/CE sau a noțiunii „agresivă în orice situație” în sensul anexei I la Directiva 2005/29/CE, trebuie să fie aplicată întotdeauna reglementarea generală privind practicile incorecte, iar aceasta inclusiv în cazul în care există o reglementare sectorială, adoptată în vederea protejării consumatorilor și întemeiată pe prevederi de drept al Uniunii, care reglementează în mod complet aceleași „practici agresive” și „agresive în orice situație” sau, în orice caz, aceleași „practici incorecte”?

⁽¹⁾ Notă: a fost adoptată aici o numerotare progresivă a întrebărilor preliminare, diferită de cea din ordonanța de trimitere preliminară, în care erau prezente două grupuri de întrebări, cu numerotare neconsecutivă.

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22).

⁽³⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33).

Recurs introdus la 30 martie 2017 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017 în cauza T-701/15, Stock Polska/EUIPO Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Cauza C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: Bogusław Majczyna)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15;
- trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă solicită anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15 (EU:T:2017:16), și trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare.

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Stock Polska sp. z o.o., cu sediul în Lublino, împotriva Deciziei camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI, în prezent, ca urmare a schimbării denumirii, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală – EUIPO) din 24 septembrie 2015, cauza R 1788/2014-5, prin care a fost confirmată Decizia EUIPO din 14 mai 2014 de respingere a înregistrării unei mărci a Uniunii în favoarea Stock Polska sp. z o.o.